

Motivatie en vragen n.a.v. het stuk Cie 2003REG39, Stand van zaken huisvesting statushouders per 31-12-2002

Namens SP-fractie, Annelies Jonkers-Cornelisse

Hoewel de cijfers in eerste instantie gunstig lijken te zijn, 96% van de taakstelling die de gemeenten in de Provincie Utrecht gezamenlijk hebben is voldaan, baren de grote verschillen tussen de gemeenten onderling ons zorgen. Binnen de gemeenten die nu reeds onder het toezicht van de provincie vallen zitten o.i. al zorgenkindjes, als straks de BRU verkleind wordt, komen er 3 gemeenten direct onder toezicht van de provincie die op 31 december jl. nog geen 80% van hun doelstelling haalden.

Wij praten hier over mensen. Mensen die momenteel soms al jarenlang in een asielzoekerscentrum wonen. Wij hebben begrepen (bron: AZC Amerfoort) dat statushouders gemiddeld 1 vol jaar extra in een AZC zitten, in afwachting van een woonruimte. (Even voor uw beeldvorming; de eenpersoonskamers in het AZC Amersfoort zijn amper groter dan die van een cel in een justitiële inrichting. Bovendien is er een tekort aan eenpersoonskamers...) Wij begrijpen dan ook niet dat toezichthouders pas bij een achterstand van 20% van hun taakstelling van een achterlopende gemeente gaan spreken.

Wij hebben de volgende vragen:

- Hoe is op dit moment de stand van zaken t.a.v. Eemnes (begin april loopt men 18 statushouders achter) Bunschoten (begin april een achterstand van 20), Soest, Leusden en Renswoude?
- Bij welk gerealiseerd taakstellingspercentage begint de provincie de druk op de gemeenten op te voeren?
- Let men dan ook op de trend die een gemeente laat zien?
- Is de situatie zoals bij een gemeente als Eemnes, waar men al in 1998 een achterstand begint op te lopen, geen aanleiding om eerder alert te zijn?
- Eemnes zat in 2001 al onder de 80% met een gerealiseerd taakstellingspercentage van slechts 78%, toch keldert daar het percentage gedurende 2002 nog naar 69%. Hoe is dat mogelijk?
- Met het rijk is eind vorig jaar afgesproken dat de provincie haar toezicht zou intensiveren. Waaruit heeft die intensivering bestaan?
- Gemeenten noemen een aantal verklaringen. Waaronder: "De beschikbare woningvoorraad is onvoldoende afgestemd op de doelgroep." Is het college bekend wat de gemeenten precies bedoelen? Heeft men te weinig huurwoningen? Heeft men te weinig goedkope huurwoningen (maar daar let men toch niet op bij de toewijzing)? Heeft men te weinig woningen voor alleenstaanden? (Maar daar let men toch ook niet op bij de toewijzing)?
- Een andere verklaring die wordt gegeven is dat er sprake is van een verminderd draagvlak bij de eigen inwoners. Is het college bekend waarin dit verminderde draagvlak zich uit? En hoe dit zich dan vertaalt in het gemeentelijk beleid?
- Wij begrijpen dat het feit dat de gemeenten een doelstellingverplichting hebben en de woningbouwverenigingen niet, soms tot problemen leidt. (Bron: VGN) Is dit bij het college bekend en zo ja speelt men een actieve rol om dit punt op te lossen?
- Verwacht het college dat de achterlopende gemeenten daadwerkelijk op 1 juni a.s. hun achterstanden hebben weggewerkt?
- Zo niet, welke extra inspanning gaat de provincie nog leveren om de dan nog bestaande achterstanden weg te werken?

- Welke andere middelen dan het sturen van brieven en het voeren van gesprekken heeft het college daarbij tot haar beschikking?